Nomen mihi est: ______________________________

Sententiae, Ch. XXIX, Pars I

Practice and Review # 1–6, 14, 15

1. Prīnceps arma meliōra in manibus mīlitum posuit, ut hostēs, terrērent.

2. Hostēs quidem negāvērunt sē arma dissimila habēre.

3. Pars mīlitum lūcem diēī vītāvit nē hīc vidērentur.

4. Sōlem prīmam lūcem caelī superī, lūnam prīmam lūcem vesperī, et stēllās oculōs noctis appellābant.

5. Illī adulēscentēs sapientiae dēnique cēdant ut fēlīciōrēs hīs sint.

6. Sapientēs putant beneficia esse potentiōra quam verba acerba et turpia.

14. Those four wives were so pleasant that they received very many kindnesses.

15. He said that the writer's third poem was so beautiful that it delighted the minds of thousands of citizens.

Sententiae Antiquae # 1–6

1. Omnia vincit Amor; et nōs cēdāmus Amōrī. (Virgil)

2. Urbem clārrissimam condidī mea moenia vīdī; explēvī cursum quem Fāta dederant. (Virgil.)

3. Ita dūras erās ut neque amōre neque precibus mollīrī possēs. (Terrence. — **prex, precis**, f., *prayer*.)

4. Nēmō quidem tam ferōx est ut nōn mollīrī possit, cultūrā datā. (Horace. — **cultūra, -ae**.)

5. Difficile est saturam nōn scrībere; nam quis est tam patiēns malae urbis ut sē teneat? (Juvenal. — **patiēns**, gen. **patientis**, *tolerant of*.)

6. Fuit quondam in hāc rē pūblicā tanta virtūs ut virī fortēs cīvem perniciōsum ācriōribus poenīs quam acerbissimum hostem reprimerent. (Cicero. — **perniciōsus, -a, -um**, *pernicious*. — r**e-primō**, cp. **opprimō**.)